

Vertrouwen geven in plaats van vertrouwen hebben.

Ik kan er niet omheen dat deze tijd, met klimaatverandering en pandemieën, veel oproept. Waar ik steeds weer op uit kom en wat mij helpt is vertrouwen.

Niet vertrouwen 'hebben', maar vertrouwen 'geven'.

Beheersing en controle helpen mij niet als ik me realiseer hoe kwetsbaar we zijn ten aanzien van zulke grote processen. Rechten en aanspraken die normaal waren, kunnen gewoon komen te vervallen. Wat gewoon en redelijk was kan zomaar ingewisseld worden voor veiligheid en beheersbaarheid! En hoe verhoudt zich dat tot onze behoefte aan vrijheid?. Een spannende en een altijd uitdagend spanningsveld: vrijheid en veiligheid!

Ik ben onderdeel van dit proces, onderdeel van de natuur. Zij is groter dan ik; ik kies steeds opnieuw voor vertrouwen geven: aan het Leven, aan ontwikkeling, aan grote bewegingen.

Vertrouwen in de dynamieken die ons raken, soms meer dan me lief is.

Dan vraag ik me af:

Is **het virus** het probleem,
of is het een gevolg
van losgeraakt zijn van de natuur,
in onze vlucht voorwaarts?

Zijn de **maatregelen** het probleem,
of zijn ze het gevolg
van onze angst en hoogmoed,
een vlucht in macht en controle?

Is de **machteloosheid** het probleem,
of is ze een gevolg
van ons oppermachtig wanen
over het Leven en de Dood?

Is **de angst** het probleem,
of is ze een gevolg
van het zoeken van houvast buiten ons,
willen begrijpen om geen fouten te
maken?

Onwetend, zo menselijk,
en tegelijk volmaakt in al onze
beperkingen,
zoals een kind
in ieder stadium volmaakt is!

Ons verlangen, een stille kracht,
die naar eenvoud en liefde leidt.
Het verlangen onderdeel te mogen zijn.
van een groter geheel, ons daarin
geborgen weten.

Een verlangen, voorbij oorzaak en
gevolg,
voorbij dader- en slachtofferschap,
voorbij schuld, om recht te doen aan
ontwikkeling,
recht aan het Leven én de Dood!

De Dood, einde én begin,
van loslaten en openen voor een nieuwe
ruimte:
die komt op zijn eigen tijd,
dus tot die tijd: volg je hart en leef!

Leven is chaos én orde,
liefde, aanvaarding én woede,
die muren doorbreken waarachter het
nieuwe gloort:
**een nieuw bewustzijn, totdat we met
ons hart kunnen zien.**